

**Regulatorna agencija
za komunikacije**

Mehmeda Spahe 1
71000 Sarajevo
Bosna i Hercegovina

Tel.: ++387 (0)33 250 600
Fax: ++387 (0)33 713 080
E-mail: info@rak.ba

Politika sektora emitovanja

Monday, October 27, 2008

Godina XI Utorak, 13. ožujka/marta 2007. godine	Broj/Broj 18	Godina XI Utorak, 13. marta 2007. godine
--	-------------------------	---

Na osnovu člana 17. Zakona o Savjetu ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 30/03 i 42/03) i člana 3. stav 2. Zakona o komunikacijama ("Službeni glasnik BiH", broj 31/03), Savjet ministara Bosne i Hercegovine na svojoj 134. sjednici, održanoj 28. novembra 2006. godine, donio je

ODLUKU

O USVAJANJU POLITIKE SEKTORA EMITOVANJA U BOSNI I HERCEGOVINI

Član 1.

(Predmet Odluke)

(1) Ovom Odlukom Savjet ministara Bosne i Hercegovine usvaja Politiku sektora emitovanja u Bosni i Hercegovini.

(2) Tekst Politike sektora emitovanja u Bosni i Hercegovini glasi:

Ženevskom konvencijom 1984. godine BiH je dobila frekvencije za pokrivanje ukupne teritorije i informisanje građana. Godine 1992. BiH je imala dva radijska i dva televizijska programa bivše RTV Sarajevo koji su pokrivali najveći dio teritorije BiH, i tek nekoliko privatnih radio stanica. Nakon 1995. godine dolazi do naglog razvoja privatnih radio i televizijskih stanica i ta ekspanzija nastavlja se sve do 1999. godine. Većina ovih stanica skoncentrisana je u urbanim sredinama, gdje je bio i najveći interes za korištenje frekventnih resursa. Predstavници međunarodne zajednice pomagali su osnivanje nezavisnih medija, a djelimično je to i rezultat ekonomskog rasta, koji omogućava djelovanje većeg broja radio i televizijskih stanica, odnosno njihovu koncentraciju na tržištu. Čitava područja, koja su privredno nerazvijena, nemaju elektronskih medija, jer nerazvijena privreda istovremeno znači i ograničeni prihod od reklama.

Dodjela frekvencija i upravljanje frekventnim spektrom u svim zemljama je zasnovana na planiranju od strane Međunarodne unije za telekomunikacije (ITU). Glavni zadatak zemalja članica ITU, jeste da se osigura da je plan namjene i plan korištenja frekventnog spektra u skladu sa pravilima ITU.

Visoki predstavnik je 2. marta 2001. godine donio Odluku o formiranju Regulativne agencije za komunikacije, radi regulisanja emitterskih usluga, izdavanja dozvola, koordinacije, namjene i dodjele radio-frekventnog spektra.

Regulativna agencija je do aprila mjeseca 2002. godine završila proces izdavanja dugoročnih dozvola na bazi tri osnovna principa: program, tehničke operacije i finansijska samoodrživost. Od 258 emitera koji su aplicirali za dobijanje dugoročne dozvole, nakon završetka procesa u eteru su ostale 184 radio i TV stanice. Od ovih 184 emitera, 39 su javne i komercijalne TV stanice, a 145 je radijska stanica.

Opšta je ocjena da je raspodjelom dozvola za dugoročno emitovanje programa došlo do policentričnog razvoja radijskog i TV sektora i da isti nije uravnotežen.

Zbog finansijske situacije, gubitaka i neizmirenih obaveza, a i zbog toga što se akcent ukupne aktivnosti u poratnom periodu stavio na demokratizaciju programa, izostala su ulaganja u infrastrukturu, posebno za bolje pokrivanje teritorija RTV signalima Javnog RTV servisa BiH, Radio Televizije Republike Srpske i Radio televizije Federacije BiH.

2. Ograničenje koncentracije i medijski pluralizam: Oblast emitovanja u BiH u posljednje vrijeme karakteriše snažan razvoj komercijalnih, odnosno privatnih RTV stanica, ali i kablovskih distributera RTV programa, što nesumnjivo doprinosi jačanju medijskog pluralizma. Pored toga, za BiH je karakterističan i trend vlasničkog i programskog povezivanja različitih vrsta medija, od RTV stanica, preko kablovskih, a u skorijoj budućnosti i satelitskih distributera programa. Zadatak državnih institucija je da zaštiti pluralizam i raznovrsnost medija (ograničenje koncentracije), a prije svega da omogući ujednačen i ravnomjeran razvoj svih oblika medija u državi, ne favorizirajući bilo koji oblik. Uspostavljanjem jedinstvenog registra svih korisnika radio spektra, redovnim monitoringom svih dostupnih programa u BiH, obezbijediće se transparentnost vlasničke strukture i koncentracije s jedne strane, te obezbijediti medijski pluralizam s druge strane. Samo u takvom okruženju moguće je obezbijediti ravnopravan položaj svih medija na tržištu. Radiofrekventni spektar je javno dobro i kao takav vlast svih građana Bosne i Hercegovine. Njegova upotreba mora biti tehnološki, ekonomski i programski precizno definisani.

Godine 2004. Evropska komisija je usvojila da, "što se tiče radiodifuzije, potrebno je imati na umu značaj radiodifuzije na demokratske, društvene i kulturne potrebe svakog društva". Time je Komisija, osim podrške javnoj radiodifuziji, odredila da i države članice same obezbijede pluralitet svog medijskog prostora. Utvrđivanje stvarne raznovrsnosti programskih sadržaja i potrebe za istim, sa naročitim akcentom na programe lokalnog sadržaja je jedan od ključnih zadataka u narednom periodu i taj zadatak se mora ostvariti provođenjem novih javnih konkursa, gdje će se na transparentan i efektivan način omogućiti dalji razvoj medijskog pluralizma. Pored toga, neophodno je obezbijediti da ekonomski nerazvijena područja, kao i područja koja trenutno uopšte nemaju, ili nemaju adekvatan, pristup različitim programima, u narednom periodu dobiju ono što ostatak zemlje uveliko koristi. S obzirom na značaj radiodifuzije za demokratske i

kulturne potrebe svakog društva, država mora imati i poseban interes za rješavanje ove problematike i mogućnost uticaja na razvoj prenosne mreže kako bi što veći broj građana mogao da prima signale javnih RTV servisa.

3. **Razvoj zakonodavstva:** Nakon perioda u kojem je Visoki predstavnik nametao regulativu, 2003. godine počelo se sa izradom zakona na državnom i entitetskom nivou. Danas imamo usvojene Zakon o Javnom RTV sistemu i Zakon o Javnom RTV servisu na nivou države, a usvojeni su i Zakon o RTV Republike Srpske i Zakon o RTV Federacije Bosne i Hercegovine. Ovi zakoni su usklađeni sa evropskim direktivama i preporukama, a posebno sa EU Direktivom "TV bez granica" koja uređuje zakonodavstvo u okviru zemalja članica u oblasti radiodifuzije, kao i sa Konvencijom Savjeta Evrope o "Prekogranichnoj TV" koja omogućava slobodnu cirkulaciju programa preko granica zemalja članica EU.

Zakonima o javnim RTV servisima utvrđeno je da moraju imati evropsku programsku orijentaciju, 40% vlastite proizvodnje i 10% programa nezavisnih producenata. Zakonima o javnim RTV servisima utvrđena je i odredba o zaštiti intelektualnog vlasništva i formiranja posebnih fondova za autorska prava.

4. **Finansijska samoodrživost:** Finansiranje javnih servisa u zakonima je definisano putem takse za posjedovanje TV prijemnika, a naplata se vrši računima koje izdaju telekom operatori. Rješenje primjenjeno u zakonu odnosi se na broj fiksnih telefona. Bez obzira na to, ostavljena je mogućnost javnim RTV servisima da vlastitim službama naplaćuju taksu od domaćinstava koja nemaju fiksni telefon. Visina i način ubiranja pretplate, uz pojačano učešće marketinga u ukupnim prihodima, treba da obezbijedi finansijsku samoodrživost javnih RTV servisa.

Finansijsko stanje javnih RTV servisa nameće potrebu radikalnih unutrašnjih reformi, napuštanje tradicionalne organizacije, nedovoljnog korištenja tehničkih resursa i viška radne snage. Iz tih razloga zakonom je osnovana Korporacija javnih RTV servisa radi racionalnijeg i efikasnijeg poslovanja i emitovanja programa. Usvojeni zakoni daju javnim servisima mogućnost novih usluga i servisa. Uspostavljanje Korporacije će u narednih pet (5) godina, u periodu važenja prve dozvole, značiti finansijsku stabilizaciju javnih RTV servisa.

CILJEVI POLITIKE EMITOVANJA

Politikom sektora emitovanja u Bosni i Hercegovini daju se smjernice za ostvarenje Zakona o komunikacijama i obaveze date EU Konvencijama i Direktivama. Politika emitovanja sprovodiće se na principima minimalne i nužne regulacije sektora emitovanja, tehnološki neutralne regulative koja uvažava sve moguće načine emitovanja, uz obavezu nadležnih institucija i organa da aktima koje donose zadovoljavaju maksimalne standarde regulative prava, i minimalne standarde regulative obaveza kako bi se postiglo jedno liberalno okruženje emitovanja uz punu zaštitu prava djece, ravnopravnosti polova, prava manjinskih, nacionalnih, vjerskih i drugih grupa. U tom smislu poboljšaće se postojeći i uspostaviti novi mehanizmi zaštite potencijalno ugroženih i osjetljivih društvenih grupa što može podrazumijevati i uvođenje određenih regulatornih i tehničkih ograničenja.

Politika emitovanja kao prioritete ostvarenja svojih ciljeva definiše sledeće:

- Slobodno ostvarenje prava na obavljanje djelatnosti emitovanja;
- Punu konkurenciju tehnoloških platformi;

- Uvođenje digitalne terestrijalne televizije;
- Razvoj i zaštita interesa javnih RTV servisa u Bosni i Hercegovini,

OPREDJELJENJE BOSNE I HERCEGOVINE - PRELAZAK NA DIGITALNO EMITOVANJE

Na konferenciji održanoj u Ženevi 2006 godine (Regionalna radio konferencija RRC06) stvoreni su preduslovi za uvođenje zemaljskog digitalnog emitovanja u Bosni i Hercegovini u frekventnim opsezima 174-223MHz i 470-862 MHz. Organi Bosne i Hercegovine nadležni za oblast radiodifuzije napraviće program realizacije zaključaka ove konferencije.

Elektronski mediji u cijelom svijetu se razvijaju velikom brzinom zahvaljujući primjeni informacionih tehnologija. Digitalno emitovanje u tehničkom smislu može da udovolji mnogim zahtjevima koji nisu bili mogući u analognom sistemu. Posebno je to značajno za multietničke i multijezičke zemlje kao što je BiH. Za BiH digitalno emitovanje je važno razvojno pitanje koje može da omogući punu primjenu novih zakonskih rješenja. Ona treba da omogući potpunu pokrivenost cijele teritorije BiH signalom elektronskih medija, a naročito signalom javnih RTV servisa, a koja treba da udovolje zahtjevima svih građana u pogledu jezika, kulture i tradicije. Kada se uspostavi digitalno emitovanje u BiH, njeno održavanje će biti doprinos poboljšanju finansijskog stanja komercijalnih elektronskih medija i finansijskoj samoodrživosti javnih RTV servisa.

Digitalni sistem za zemaljsko emitovanje predstavlja revolucionarno dostignuće, s obzirom na mogućnosti koje ova tehnologija pruža u iskorišćavanju postojećih frekvencijskih resursa i otpornost na degradaciju kvaliteta prijema.

Osnovni principi prelaska na digitalno emitovanje trebaju biti dati u dobro definisanoj strategiji koja će afirmisati saradnju između operatora, međusobno dopunjavanje platformi, kompatibilnost dekodera, pristup širokom spektru sadržaja, kao i brz prelazak na digitalno emitovanje. Takođe strategijom se treba spriječiti bilo koji oblik materijalne diskriminacije, odnosno digitalne podjeljenosti između različitih socijalnih kategorija. Strategijom se treba omogućiti efikasna tranzicija sa analognog na digitalno emitovanje. Strategija treba da obuhvati sve sociološko-pravno-ekonomske aspekte i nakon potpunog prelaska na digitalno emitovanje. U cilju izrade Strategije digitalnog emitovanja osnovan je "digitalni forum" a sve u cilju provođenja ove politike i uspješne koordinacije u Politici sektora emitovanja.

Razvoj telekomunikacionog sektora, rast broja RTV programa nužno treba frekvencije koje su ograničeno javno dobro. U načelu se može reći, da digitalizacija, upravo doprinosi boljem iskorištenju ograničenog javnog resursa ove države. Ujedno digitalizacija omogućava i korisniku pristup do većeg broja različitih radijskih i televizijskih programa i veću mogućnost interaktivnosti.

Savjet ministara Bosne i Hercegovine, opredjeljujući se za uvođenje digitalne televizije, podrazumijeva da će time podstaći industrijske kapacitete u BiH da kreiraju i proizvode neophodnu prateću opremu.

Digitalizacija, osim većih mogućnosti dovodi i do isključivanja određenog dijela stanovništva. Socijalnu dimenziju isključenosti (razdvajanje na one koji imaju i one koji nemaju), vezano za digitalnu televiziju, možemo očekivati na više nivoa. Rješenje tog problema je pitanje vremena, jer će u interesu države, kao i preduzeća i emitera, biti da digitalni signal bude dostupan što većem broju gledalaca.

Uzimajući u obzir ekonomsku situaciju u javnim RTV servisima, a i praksu u okruženju, sasvim je izvjesno da će za digitalnu platformu biti neophodna finansijska pomoć države ili značajnije donacije za ovu namjenu.

Pomoć države u nabavci digitalne platforme ne podrazumijeva samo pomoć javnim RTV servisima, nego istovremeno znači tehničku osnovu i za ubrzani razvoj komercijalnih radio i TV stanica, ali i ostalih operatera.

8. maja 2006. u Sarajevu je osnovan Forum o Digitalnoj zemaljskoj televiziji (DTT) Bosne i Hercegovine. DTT Forum se zasniva na zaključcima i preporukama konferencije "Uvođenje digitalne televizije u Bosni i Hercegovini" održane u Sarajevu, 30. marta 2006. godine u okviru projekta saradnje Regulatorne agencije za komunikacije i italijanskog regulatora AGCOM, a pod pokroviteljstvom Evropske unije. Zadatak Foruma je osmisлити nacionalnu strategiju uvođenja DTT standarda u BiH i predložiti je na usvajanje relevantnim državnim tijelima.

Pored Savjeta ministara i Regulatorne agencije za komunikacije kao nosilaca aktivnosti u ovom projektu, neophodno je učešće industrije: telekom operatera, Korporacija Javnog servisa BiH, Asocijacija elektronskih medija u BiH, predstavnika IT, medijske industrije, Privredna komora, Ekonomski institut, ekonomski fakulteti, nevladine organizacije....te stručne javnosti i građana Bosne i Hercegovine. Ovim projektom i saradnjom na nivou države pokazujemo i dokazujemo našu opredjeljenost da je budućnost Bosne i Hercegovine u Evropskoj uniji.

Osnovni zadaci DTT FORUMA su:

- Izrada strategije digitalne televizije u BiH
- Stvaranje potrebne regulative za DTT,
- Tehnička realizacija DTT,
- Određivanje programskih sadržaja i usluga,
- Ekonomski efekti uvođenja DTT,
- Promocija i predstavljanje DTT Foruma,
- Određivanje roka za "snjitch over" sa analogne na digitalnu TV.

Uvođenje digitalne TV u BiH i period prelaska sa analognog na digitalno emitovanje mora biti usklađeno sa evropskim vremenskim okvirima. Preporuka Evropske komisije je da sve zemlje Evropske zajednice do 2012. godine analognu televiziju u potpunosti zamjene digitalnom. Veliki broj evropskih zemalja jasno se odredio o krajnjim rokovima za prestanak analognog emitovanja. U Bosni i Hercegovini ne postoji politika ili plan za prelazak na digitalno emitovanje, te je potrebno hitno pokrenuti aktivnosti na usklađivanju zakonodavstva iz oblasti elektronskih komunikacija sa važećom u Evropskoj uniji. Konvergencija sektora telekomunikacija, medija i informacionih tehnologija dovodi do potrebe formiranja odgovarajućeg regulatornog okvira u kojem će se istovremeno stimulisati pružanje što različitijeg sadržaja i servisa uz istovremenu zaštitu krajnjih korisnika.

OPERATIVNI ZADACI POLITIKE EMITOVANJA

Politikom sektora emitovanja treba postići sledeće:

- ubrzan razvoj sektora emitovanja u cilju obezbjeđenja osnovnih i dodatnih usluga, po definisanim standardima za sve građane Bosne i Hercegovine;
- dalje investiranje u infrastrukturu u cilju poboljšanja kvaliteta usluga;
- dalji razvoj regulativnog okvira kojim će se pri tranziciji u digitalno

emitovanje, a iz razloga povećanja broja usluga, obezbijediti i ispuniti primjena pravila o koncentraciji medija i povećati stepen razvoja ovog sektora;

- ostvarenje mehanizma koji će onemogućiti digitalnu podijeljenost i koji će ispuniti zahtjeve socijalne politike;
- sagledavanje razvojne komponente digitalizacije sa aspekta podsticaja industrijskih kapaciteta radi obezbeđenja dodatne opreme.

S obzirom na ekonomsku situaciju u BiH, dinamiku zamjene analogne tehnologije u digitalnu utvrditi zaključno sa 2014. godinom

1. Obaveze Savjeta ministara BiH, Vlade Federacije BiH i Vlade Republike Srpske

Obavezama države i entiteta treba se obezbijediti sljedeće:

- 1.1. obezbijediti javnim RTV servisima finansijske i tehničke uslove za uvođenje digitalnih tehnologija,
- 1.2. garantovati zaštitu i promociju medijskog pluralizma,
- 1.3. pripremanje javnosti za digitalno emitovanje, a što podrazumijeva uspostavljanje odgovarajućeg informisanja i obuke pri korištenju digitalne opreme i novih usluga, u saradnji sa javnim RTV servisima,
- 1.4. garantuju razvoj javnih RTV servisa kao esencijalnog faktora povezanosti demokratskih društava, čime se omogućava univerzalni pristup svakog pojedinca programima javnih RTV servisa,
- 1.5. usvajanje Strategije digitalnog emitovanja do kraja 2007. godine,
- 1.6. strategija digitalnog emitovanja treba da definiše promociju saradnje između operatora digitalnih platformi, međusobno dopunjavanje platformi, kompatibilnost dekodera i raspoloživ širok spektar sadržaja,
- 1.7. strategijom se mora definisati brz prelazak sa analognog na digitalno emitovanje iz razloga visoke cijene simultanog emitovanja,
- 1.8. strategija takođe treba da zaštiti interese javnosti kao i privatnih i nekomercijalnih RTV stanica,
- 1.9. da izbjegne rizik od digitalne podijeljenosti između različitih socijalnih kategorija obezbjeđenjem načina za smanjenje troškova opreme za dekodiranje TV signala,
- 1.10. da podstakne industriju pozitivnim mjerama kojima se omogućava nabavka opreme za dekodiranje, uključujući i osnovne uređaje za dekodiranje koji omogućavaju minimum pristupa,
- 1.11. da podstakne javne RTV servise da daju informacije o svojim uslugama za elektronske programske vodiče,
- 1.12. da podstakne proizvodnju digitalnih kompleta uključujući obavezno funkcije koje pružaju informacije koje se odnose na program i dodatne usluge,
- 1.13. s obzirom na značaj radiodifuzije za demokratske, društvene i kulturne

potrebe svakog društva, država mora imati poseban interes i obezbijediti zajedno sa entitetima dodatna sredstva za razvoj prenosne mreže kako bi građani koji plaćaju RTV taksu mogli da primaju RTV signale,

1.14. izrade Projekt digitalizacije sa jasno definisanim fazama uspostavljanja infrastrukture u predviđenim vremenskim intervalima,

1.15. da podstakne osnivače, entitetske vlade i direkcije za privatizaciju da sačine programe i utvrde modele privatizacije javnih RTV stanica koje se finansiraju iz javnih fondova

1.16. s obzirom na značaj javnih RTV servisa obavezuje se Savjet ministara, Vlada Federacije i Vlada Republike Srpske da kod predstojeće privatizacije telekom operatora obezbijediti da budući vlasnici ispune obaveze naplate RTV takse kao što je definisano Zakonom o Javnom RTV sistemu BiH.

2. Zadaci Regulatorne agencije za komunikacije

Osnovni zadaci Regulatorne agencije su:

2.1. da zaštiti pluralitet i raznovrsnost medija (ograničenje koncentracije), a prije svega omogućiti konstantan i ujednačen razvoj radio sektora u državi,

2.2 dodjelom koncesija za digitalno emitovanje RTV stanicama kao prevashodni zadatak uzme u obzir interes građana,

2.3 da definiše i predloži način upotrebe KT,

2.4 da politikom izdavanja dozvola za digitalno emitovanje obezbjeđuje raznovrsnu ponudu usluga,

2.5 utvrđivanje stvarnog pluraliteta na području radiodifuzije je ključni zadatak koji se treba, kad god je primjenjivo, ostvariti provođenjem novih javnih konkursa

2.6 javne mreže za elektronsku komunikaciju koje se uspostavljaju u svrhu distribucije digitalnih TV signala moraju ispunjavati uslov distribucije TV usluga širokog ekrana,

2.7 uspostaviti sistem ostvarivanja prava na obavljanje djelatnosti emitovanja radio ili televizijskih programa putem dozvole za emitovanje sadržaja (Content Licence) koja neće razmatrati tehnološki aspekt emitovanja i daće pravo svakom nosiocu ove dozvole da obavlja djelatnost emitovanja radio ili televizijskih programa putem resursa čije pravo korištenja stekne samostalno, ili onih resursa kojima pristupi na osnovu ugovora sa njihovim zakonitim korisnicima. Ovo ne isključuje pravo nametanja minimuma tehničke ili stručne opremljenosti, odnosno obima vlastite produkcije, sadržaja ili kvaliteta ponuđenih programa i sličnih obaveza, što može biti za sve emitere ili neke specifične grupe.

2.8 da eliminiše bilo koji vid monopola i propisima promovise konkurenciju u korištenju elektronskih komunikacijskih mreža i pružanju elektronskih komunikacijskih usluga,

2.9 da opštim aktom definiše pitanje sistema za uslovni pristup i propiše zahtjeve za međusobno djelovanje digitalne TV opreme koju koriste potrošači i vrši kontrolu nad sprovođenjem propisa o sistemu sa uslovnim pristupom,

- 2.10 donosi pravila koja se odnose i na sadržaje koji će biti dostupni svim građanima, kao i na korisnike aplikacionih programa (API) i na elektronske programske vodiče,
- 2.11 uredi način pakovanja programskih sadržaja i obezbijedi pravo svim građanima BiH da mogu da primaju što veći broj programskih sadržaja,
- 2.12 pored javnih RTV servisa i ostalih RTV stanica potrebno je posebnim propisom definisati i druge ponuđače,
- 2.13 koristeći plan namjene frekventnog spektra, na osnovu konkursa izvršiti dodjelu frekvencija za sve nove servise i usluge,
- 2.14 uzimajući u obzir da se u digitalnom emitovanju manji dio programskih sadržaja i usluga nudi svim gledaocima, a veći dio će biti na raspolaganju svakom pojedincu uzimajući u obzir njegov izbor, želju, odnosno mogućnost plaćanja, u budućnosti regulacija digitalne TV mora se zasnivati na dvije osnove:
- da je određeni broj programskih sadržaja (programski sadržaj od javnog interesa) dostupan svim gledaocima, pod jednakim uslovima za istu cijenu,
 - da ne postoji monopol nad sistemom uslovnog pristupa što bi moglo imati za posledicu ograničen izbor potrošača, odnosno korisnika,
- 2.15 regulacija digitalne radiodifuzije mora obezbijediti:
- balans između javnih i privatnih medija uz obezbjeđivanje emitovanja od javnog interesa gdje se određena prednost treba dati javnim RTV servisima kod dodjele koncesija,
 - dosljedno poštovanje konkurentnog zakonodavstva, odnosno zabranu koncentracije i monopola,
 - jasno definisane zahtjeve "obaveznog uključivanja i prenosa" određenih programskih sadržaja.

3. Javni RTV servisi

Zadaci javnih RTV servisa sastoje se u sljedećem:

- 3.1. javni RTV servisi u periodu tranzicije moraju sačuvati svoju društvenu ulogu koja podrazumijeva pružanje usluga informativnog, kulturnog, zabavnog, sportskog i obrazovnog programa,
- 3.2. omogućiti građanima širok spektar informacija o medijima, jer je medijska pismenost ključni faktor u smanjenju rizika od "digitalne podijeljenosti",
- 3.3. javni RTV servisi moraju imati centralnu ulogu u procesu tranzicije u digitalno zemaljsko emitovanje,
- 3.4. osnova za razvoj javnih RTV servisa treba da bude univerzalnost i javni RTV servisi moraju da budu predstavljeni na različitim digitalnim platformama (kablovske, satelitske, zemaljske),
- 3.5. pravilo obaveznog emitovanja treba da bude primjenjeno u korist javnih RTV servisa,
- 3.6. zbog povećanja troškova nabavke, čuvanja i proizvodnje programa, Savjet ministara i entitetske vlade moraju omogućiti javnim RTV servisima pravne i

ekonomske uslove da bi mogli ostvariti utvrđenu društvenu funkciju,

Politika sektora emitovanja u BiH, usaglašena je sa preporukama Savjeta Evrope, i to:

- Preporuku br. R (96) 10 o garanciji nezavisnosti javnog servisa emitovanja,
- Preporuku br. R (99) 1 o mjeri za promovisanje medijskog pluralizma,
- Preporuku br. REC (2003) 9 o mjerama za promovisanje demokratskog i socijalnog doprinosa digitalnog emitovanja,
- Preporuku REC (2000) 23 o nezavisnosti i funkciji regulatornih organa za sektor emitovanja.

Takođe u izradi radnog materijala korištene su i Direktive Evropskog parlamenta i Savjeta Evrope:

- 2002/19/EC o pristupu i međupovezanosti sa mrežama za elektronsku komunikaciju,
- 2002/20/EC o ovlaštenju za rad,
- 2002/21/EC pravni okvir za regulatorna tijela,
- 2002/22/EC o univerzalnoj usluzi.

Član 2.

(Praćenje primjene Odluke)

Za praćenje realizacije ove Odluke zadužuje se Ministarstvo komunikacija i transporta Bosne i Hercegovine.

Član 3.

(Stupanje na snagu)

Ova Odluka stupa na snagu osam dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

SM broj 283/06
28. novembra 2006. godine
Sarajevo

Predsjedavajući
Savjeta ministara BiH
Adnan Terzić, s. r.